

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

(1) ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	Κοινωνικών Επιστημών		
ΤΜΗΜΑ	Κοινωνιολογίας		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	216	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	4 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Σύγχρονη Κοινωνιολογική Θεωρία		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ <i>σε περίπτωση που οι πιστωτικές μονάδες απονέμονται σε διακριτά μέρη του μαθήματος π.χ. Διαλέξεις, Εργαστηριακές Ασκήσεις κ.λπ. Αν οι πιστωτικές μονάδες απονέμονται ενιαία για το σύνολο του μαθήματος αναγράψτε τις εβδομαδιαίες ώρες διδασκαλίας και το σύνολο των πιστωτικών μονάδων</i>	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
	3	6	
<i>Προσθέστε σειρές αν χρειαστεί. Η οργάνωση διδασκαλίας και οι διδακτικές μέθοδοι που χρησιμοποιούνται περιγράφονται αναλυτικά στο (δ).</i>			
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ <i>γενικού υποβάθρου, ειδικού υποβάθρου, ειδίκευσης γενικών γνώσεων, ανάπτυξης δεξιοτήτων</i>	Υποχρεωτικό / Ειδικού υποβάθρου, ειδίκευσης γενικών γνώσεων, ανάπτυξης δεξιοτήτων		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Δεν υπάρχουν προαπαιτήσεις		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική και Αγγλική (σε συγγραφή εργασιών)		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	http://www.soc.aegean.gr/ext-files/pm/pps/2017-216-gr.pdf		

(2) ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

<p>Μαθησιακά Αποτελέσματα <i>Περιγράφονται τα μαθησιακά αποτελέσματα του μαθήματος οι συγκεκριμένες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες καταλλήλου επιπέδου που θα αποκτήσουν οι φοιτητές μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος.</i></p> <p><i>Συμβουλευτείτε το Παράρτημα Α</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Περιγραφή του Επιπέδου των Μαθησιακών Αποτελεσμάτων για κάθε ένα κύκλο σπουδών σύμφωνα με το Πλαίσιο Προσόντων του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης • Περιγραφικοί Δείκτες Επιπέδων 6, 7 & 8 του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων Διά Βίου Μάθησης και το Παράρτημα Β • Περιληπτικός Οδηγός συγγραφής Μαθησιακών Αποτελεσμάτων <p>Οι φοιτήτριες / φοιτητές στο τέλος των μαθημάτων αναμένεται είναι ικανές/οί να</p>
--

-αξιοποιούν τις κατάλληλες γνώσεις για την κατανόηση, ανάλυση και κριτική ανάλυση - ερμηνεία της σύγχρονης κοινωνικής πραγματικότητας και των σύγχρονων κοινωνικών ζητημάτων.

-αναπτύσσουν δεξιότητες σύνθεσης και ερμηνείας σε εμπειρικό υλικό που προέρχεται από την εφαρμογή μεθοδολογίας της κοινωνικής επιστήμης σε διάφορες περιοχές της καθημερινής ζωής -συντάξουν και να παρουσιάσουν ένα προκαταρκτικό σχέδιο εργασίας και έρευνας για ένα συγκεκριμένο θέμα μελέτης σύμφωνα με τις θεματικές του μαθήματος.

-κατανοούν της φύση και τα περιεχόμενα των κοινωνιολογικών εννοιών και των αντίστοιχων θεωρητικών προτάσεων.

Επιπλέον, αναφορικά με τη σύγχρονη κοινωνιολογική θεωρία αναμένεται να πραγματεύονται ζητήματα που θεμελιώνουν ή αφορούν:

- Την έννοια της κοινωνικής δομής και τα θεμέλια του κοινωνικού μετασχηματισμού,
- Τη σημασία του υποκειμενικού νοήματος στη συγκρότηση της κοινωνικής επιστήμης και στη διαμόρφωση συνθηκών κοινωνικής μεταβολής,
- Τη λειτουργική ενότητα του κοινωνικού συστήματος,
- Τη θεωρία της δομοποίησης και το νεολειτουργισμό,
- Την ανάλυση της κριτικής θεωρίας και της συμβολής του υποκειμένου στον κοινωνικό μετασχηματισμό,
- Τη μελέτη και ανάλυση των κυρίαρχων εννοιών σχετικά με την εξέλιξη της θεωρίας των συγκρούσεων και της κοινωνικής μεταβολής,
- Τη μελέτη των κοινωνικών τάξεων και των κοινωνικών στρωμάτων σε συγκρουσιακά περιβάλλοντα,
- Τον συσχετισμό ανάμεσα στην αντικειμενική οικονομική κατάσταση και τις κοινωνικές θέσεις,
- Την κοινωνική πράξη στα δομικά της χαρακτηριστικά,
- Τις θεωρίες της ισορροπίας, συγκρούσεων και κοινωνικής μεταβολής,
- Την κριτική παράδοση στη διερμηνευση των κοινωνικών συγκρούσεων,
- Τις θεωρίες της συμβολικής διαντίδρασης και της εθνομεθοδολογίας,
- Την έννοια της σύγκρουσης στην μετα-εμπειρική επιστημολογία.

Γενικές Ικανότητες

Λαμβάνοντας υπόψη τις γενικές ικανότητες που πρέπει να έχει αποκτήσει ο πτυχιούχος (όπως αυτές αναγράφονται στο Παράρτημα Διπλώματος και παρατίθενται ακολούθως) σε ποια / ποιες από αυτές αποσκοπεί το μάθημα;

Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών
Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις
Λήψη αποφάσεων
Αυτόνομη εργασία
Ομαδική εργασία
Εργασία σε διεθνές περιβάλλον
Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον
Παράγωγή νέων ερευνητικών ιδεών

Σχεδιασμός και διαχείριση έργων
Σεβασμός στη διαφορετικότητα και στην πολυπολιτισμικότητα
Σεβασμός στο φυσικό περιβάλλον
Επίδειξη κοινωνικής, επαγγελματικής και ηθικής υπευθυνότητας και ευαισθησίας σε θέματα φύλου
Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής
Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης

.....
Άλλες...
.....

-Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών,

-Αυτόνομη ή ομαδική εργασία σε τοπικό, εθνικό ή διεθνές περιβάλλον,

-Διεπιστημονικές πτυχές και παραγωγή νέων ερευνητικών ιδεών,

-Κριτικό πνεύμα και σεβασμός στην ετερότητα,

-Επίδειξη κοινωνικής, επαγγελματικής και ηθικής υπευθυνότητας και ευαισθησίας σε

θέματα ίσης μεταχείρισης,

-Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης,

-Σύνταξη ερευνητικού σχεδίου και ερευνητικών προτάσεων.

(3) ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα αναφέρεται στα βασικά χαρακτηριστικά των κοινωνικών δομών και στα θεμέλια του κοινωνικού μετασχηματισμού. Με την εξέταση μορφών κοινωνικής στατικής και κοινωνικής δυναμικής, γίνεται αναφορά στη γένεση, τη λειτουργία και μετεξέλιξη των θεσμών, ενώ αναλύεται ο κοινωνικός μετασχηματισμός ως αποτέλεσμα της σύγκρουσης ανάμεσα στις κοινωνικές ομάδες αλλά και των νομοτελειακών αντιφάσεων του κοινωνικού συστήματος. Στη συνέχεια εξετάζεται η έννοια της αιτιότητας σε μορφές κοινωνικής μεταβολής, γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στις προϋποθέσεις διατήρησης ή μεταβολής των κοινωνικών δομών και αναλύονται οι εξελικτικές και αντιεξελικτικές θεωρίες για τον κοινωνικό μετασχηματισμό. Στο πλαίσιο αυτό εξετάζεται κριτικά η δομολειτουργική θεωρία και η σχετική ανεπάρκειά της στο να προσδιορίσει συγκεκριμένες κοινωνικές μεταβολές. Αναλύεται η λειτουργική ενότητα του κοινωνικού συστήματος καθώς και οι θεωρίες του δομισμού και του νεολειτουργισμού. Στο μάθημα δίδεται έμφαση στις αντιπαραθέσεις ανάμεσα στη δομολειτουργική θεωρία και τη θεωρία των συγκρούσεων σχετικά με τον κοινωνικό μετασχηματισμό. Παράλληλα εξετάζονται οι νομοτελειακές συνθήκες που οδηγούν στη μετεξέλιξη των κοινωνικών συστημάτων καθώς και οι προϋποθέσεις και η δυνατότητα πρόγνωσης ή ελέγχου της κοινωνικής μεταβολής. Στη συνέχεια αναλύονται οι επιστημονικές πτυχές σχετικά με την αναγκαιότητα του συγκρουσιακού χαρακτήρα των αρθρωμένων κοινωνικών συμφερόντων, τις δυνατότητες και το πολιτικό πλαίσιο διευθέτησης των συγκρούσεων, καθώς και τους πολιτικοκοινωνικούς σχηματισμούς που συγκροτούνται στη βάση αυτή με όρους κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Στο σημείο αυτό εξετάζεται και διατυπώνεται η κριτική στην προβλεψιμότητα των συγκρούσεων και στην ιστορικιστική αντίληψη για τον κοινωνικό μετασχηματισμό. Γίνεται επίσης αναφορά στις μεταρρυθμιστικές απόπειρες και στις επιχειρούμενες συγκλίσεις για την αποτροπή των συγκρούσεων καθώς και στις τεχνικές διατήρησης της κοινωνικής ειρήνης. Στο σημείο αυτό το μάθημα αναπτύσσεται κριτικά ως προς τη διαδικασία και τα περιεχόμενα της θεσμοποίησης που αποτελεί το βασικό μηχανισμό ολοκλήρωσης των κοινωνικών συστημάτων. Στην κατεύθυνση αυτή εξετάζονται οι νομιμοποιητικές τάσεις του γραφειοκρατικού εξορθολογισμού που επηρεάζουν την εξελικτική πορεία των σύγχρονων κοινωνιών. Τέλος, σχολιάζονται σύγχρονες κοινωνιολογικές θεωρίες, η συμβολική διαντίδραση, η εθνομεθοδολογία καθώς και κοινωνιολογικές θεωρίες της νεωτερικότητας. Το μάθημα περιλαμβάνει δεκατρείς διαλέξεις, οι οποίες εμπεριέχουν τις κάτωθι ενότητες:

1. Εισαγωγική διάλεξη.

Συνολική αναφορά στους σκοπούς του μαθήματος, τη σύνδεση και τη λογική ακολουθία των θεματικών ενοτήτων. Ανάλυση και συστηματοποίηση των διαλέξεων, σύνδεση της κλασικής με τη σύγχρονη κοινωνιολογική θεωρία και επισκόπηση του συνόλου των παραδόσεων ως μια εισαγωγή στη σύγχρονη Κοινωνιολογική θεωρία.

2. Η κοινωνική πράξη στα δομικά της χαρακτηριστικά.

Προσαρμογή, ενσωμάτωση ή σύγκρουση. Οι αντινομίες ανάμεσα στην κοινωνική πράξη και στην κοινωνική δομή. Από την κοινωνική πράξη στο κοινωνικό σύστημα.

Υποκειμενικά και αντικειμενικά χαρακτηριστικά αξιολόγησης της κοινωνικής θέσης στην κοινωνική ιεραρχία. Η κοινωνία ως σύστημα. Η νομιμοποίηση του κοινωνικού συστήματος. Ο ρόλος των κοινωνικών αξιών στον κοινωνικό μετασχηματισμό. Κοινωνική συνοχή και κοινά αποδεκτές αξίες.

Η ενίσχυση της κοινωνικοποίησης και του κοινωνικού ελέγχου.

3. Οι θεωρίες της συναίνεσης. Ο Δομολειτουργισμός ως μια γενική θεωρία κοινωνικής δράσης (Τ. Πάρσονς)

Η έννοια του Κοινωνικού Συστήματος στη σύγχρονη Κοινωνιολογία. Η δομή της κοινωνικής

δράσης (Structure of social action) και τα λειτουργικά προαπαιτούμενα της προσαρμογής, επίτευξης στόχων, ολοκλήρωσης και διατήρησης προτύπων.

Τρόποι ανάλυσης της κοινωνικής δράσης και οι μεταβλητές προτύπων, κανόνων, αξιών και δεσμεύσεων.

Ανάλυση γενικών συστημάτων κοινωνικής δράσης. Κυβερνητική ιεραρχία και αιτιότητα.

Το πρόβλημα της κοινωνικής μεταβολής στον Δομολειτουργισμό

4. Δομολειτουργισμός και λειτουργική ενότητα της κοινωνίας (P. Μέρτον)

Κοινωνικοί κανόνες, πολιτισμικά πρότυπα και θεσμικές διαδικασίες

Ενσωμάτωσης. Θετικές λειτουργίες και δυσλειτουργίες. Έκδηλες και λανθάνουσες λειτουργίες.

Η λειτουργία ως ενέργεια – δράση – διαδικασία Παραδείγματα εμπειρικού ελέγχου και λειτουργικής ανάλυσης καθιερωμένων μορφών κοινωνικών δράσεων εντός των δομών.

Έμφαση στις κοινωνικές λειτουργίες και όχι στα ατομικά κίνητρα. Η διαδικασία της θεσμοποίησης ως βασικού μηχανισμού ολοκλήρωσης των κοινωνικών συστημάτων

5. Η λειτουργική θεωρία της διαστρωμάτωσης. Κοινωνικά στρώματα, ρόλοι και κοινωνικές θέσεις

Η θέση περί καθολικότητας και λειτουργικής αναγκαιότητας της κοινωνικής διαστρωμάτωσης. Συστήματα κοινωνικών θέσεων, κίνητρα και επιβραβεύσεις. Κριτήρια στη διαμόρφωση και ιεράρχηση κοινωνικών στρωμάτων. Λειτουργικές εξηγήσεις με έμφαση στην υποκειμενική κατανόηση των κοινωνικών πράξεων και τις επιταγές του κοινωνικού συστήματος.

Ο πλουραλισμός των κοινωνικών στρωμάτων και ο κοινωνικός ανταγωνισμός σε επίπεδο κοινωνικού γοήτρου και πολιτικής δύναμης. Κοινωνική διαστρωμάτωση και κοινωνική – εργασιακή κινητικότητα.

Ήπιος κοινωνικός μετασχηματισμός. Τεχνικές διατήρησης της εργασιακής ειρήνης. Μεταρρυθμιστικές απόπειρες, συγκλίσεις και αποτροπή των συγκρούσεων.

6. Η εξηγητική ισχύς των σύγχρονων συνθέσεων στο πεδίο της κοινωνικής θεωρίας και του κοινωνικού μετασχηματισμού.

Η ανασυγκρότηση του ορθολογικού υποδείγματος και η αναθεώρηση του Λειτουργισμού. Οι συνθετικές απόπειρες του Νεολειτουργισμού. Ριζικές μεταβολές ή μεταρρυθμίσεις. «Κλειστά» κοινωνικά συστήματα και «ανοιχτή» πλουραλιστική κοινωνία. Η αδυνατότητα στην πρόβλεψη μορφών κοινωνικής εξέλιξης.

7. Νεολειτουργισμός (Τζ. Αλεξάντερ)

Αναδόμηση του δομολειτουργισμού και μεταβαλλόμενη ισορροπία. Ο συλλογικός χαρακτήρας στην επιβολή κανόνων και αξιών. Απόρριψη μονοσήμαντης αιτιοκρατίας και αποδοχή της διαφοροποίησης και του πλουραλισμού. Εστίαση στην ορθολογική, αλλά και εκφραστική, αφηγηματική εκδοχή της κοινωνικής δράσης στην πραγματολογία της κοινωνικής ζωής.

Ανάλυση πραγματικών, μη φορμαλιστικών συστημάτων στα οποία μεταφέρεται ο βιόκοσμος μέσω της μικροκοινωνιολογίας και της πολιτισμικής θεωρίας.

8. Ανάλυση κυρίαρχων εννοιών σχετικά με την εξέλιξη της θεωρίας των συγκρούσεων και της κοινωνικής μεταβολής.

Αναλύονται οι έννοιες: κοινωνική ισορροπία – κοινωνική σύγκρουση, θεσμική λειτουργία, οργανική αλληλεγγύη, κοινωνική δομή, κοινωνική δράση-κοινωνικό γεγονός, κοινωνικές σχέσεις, ατομική πράξη –κοινωνική πράξη, κοινωνικές τάξεις – κοινωνικά στρώματα, κοινωνικό γόητρο, εργαλειώδες – επικοινωνιακό πράττειν, κοινωνικός μετασχηματισμός καθώς και η διάκριση ανάμεσα στο μεθοδολογικό μονισμό και μεθοδολογικό πλουραλισμό. Στη συνέχεια εξετάζονται οι νομοτελειακές (ή μη) συνθήκες που οδηγούν στη μετεξέλιξη των κοινωνικών συστημάτων καθώς και οι προϋποθέσεις και η δυνατότητα πρόγνωσης ή ελέγχου της κοινωνικής μεταβολής.

9. Θεωρίες συγκρούσεων και κοινωνικής μεταβολής. (P. Ντάρντορ)

Κοινωνικές θέσεις και επίπεδα εξουσίας. Ανισότητα σε επίπεδο κοινωνικών θέσεων και όχι

ατόμων. Κοινωνικοί ρόλοι, προσδοκίες και συμφέροντα. Στοιχεία υπεροχής και υποταγής. Λειτουργικές και δυσλειτουργικές μορφές συγκρούσεων.

Κριτική στη δομολειτουργική και στη συστημική θεωρία. Η σύγκρουση για την επιρροή στα συστήματα διανομής της εξουσίας. Πλουραλισμός και μορφές κοινωνικών ανισοτήτων.

Excursus

Η έννοια της σύγκρουσης στην μετα-εμπειρική επιστημολογία.

Η δομή των επιστημονικών επαναστάσεων και οι συνέπειες που επιφέρουν στον κοινωνικό μετασχηματισμό.

10. Συστημική Θεωρία (Ν. Λούμαν)

Κοινωνικές σχέσεις και διαδικασίες εντός του κοινωνικού συστήματος ως δίκτυα πληροφορίας και επικοινωνίας. Ισότιμη αντιμετώπιση ατόμου και κοινωνίας (συστημική ενότητα) μέσα από αλληλένδετα στοιχεία «ανάδρασης». Σύστημα και περιβάλλον, βαθμός περιπλοκότητας και διακινδύνευσης. Αυτοαναφορά των συστημάτων και ενδεχομενικότητα

Αυτοποιητικά συστήματα, ψυχικά συστήματα και διαφοροίσεις λειτουργικών συστημάτων.

Η κοινωνιολογία της γνώσης στον Λούμαν

11. Η κριτική παράδοση στη διερμήνευση των κοινωνικών συγκρούσεων. Η κριτική θεωρία και η συμβολή του υποκειμένου στον κοινωνικό μετασχηματισμό (Σχολή της Φρανκφούρτης- Γ. Χάμπερμας)

Η θεμελίωση της κριτικής κοινωνικής θεωρίας. Κριτική στη μονοδιάστατη ορθολογικότητα του εργαλειακού λόγου και στη θεσμική τεχνοκρατική κυριαρχία. Η άρνηση της νομιμοποίησης των κυρίαρχων κοινωνικών σχέσεων. Η αλλαγή «παραδείγματος». Από τη «μεγάλη άρνηση» στην «κριτική κατάφαση». Το πρόταγμα μιας απελευθερωτικής κοινωνικής αλλαγής.

Βιόκοσμος και σύστημα. Η ανάδειξη του πρακτικού – χειραφετητικού διαφέροντος και η δομή της γλωσσικά διαμεσολαβημένης επικοινωνιακής δράσης. Εργαλειακό και επικοινωνιακό πράττειν. Κοινωνική σύγκρουση και επικοινωνιακή ορθολογικότητα

Παραδείγματα.

12. Συμβολική διαντίδραση (Χ. Μίντ, Ε. Γκόφμαν)

Διυποκειμενικότητα, κοινωνικές διαντιδράσεις, νοηματοδοτήσεις και συμβολισμοί των κοινωνικών πράξεων. Η ερμηνευτική της κατάσταση και η προθετικότητα.

Η ευέλικτη κοινωνικοποίηση, εναλλακτικοί σχεδιασμοί και απρόβλεπτες αποκρίσεις.

Μάθηση νοημάτων και συμβόλων. Δραματουργικές διαντιδράσεις και παραστάσεις. Το προσωπικό και το κοινωνικό προσκήνιο. Κοινωνικές αποστάσεις και διαταραχές

13. Εθνομεθοδολογία (Χ.Γκαρφίνκελ)

Οργάνωση της καθημερινής ζωής. Ερμηνευτική κατανόηση και αναστοχαστικότητα. Ερμηνείες της κοινής λογικής. Μελέτες θεσμικών πλαισίων και διαφοροποίηση της εθνομεθοδολογίας. Ανάλυση συνομιλίας και η αρχή της αλληλοδιαδοχής. Η διαδραστική ανάδειξη προτάσεων και ιστοριών. Κριτική στην παραδοσιακή κοινωνιολογία.

14. Σύγχρονες Θεωρίες της νεωτερικότητας

Η κοινωνία της διακινδύνευσης - Θεωρίες Δικτύων και Ορθολογικής επιλογής - Μετανεωτερική κοινωνιολογική θεωρία - Αναστοχαστική κοινωνιολογία - Πλουραλιστικό και ενοποιημένο κοινωνιολογικό παράδειγμα Συμπεράσματα μαθήματος - Συζήτηση

(4) ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ <i>Πρόσωπο με πρόσωπο, Εξ αποστάσεως εκπαίδευση κ.λπ.</i>	Πρόσωπο με πρόσωπο, προβολή εκπαιδευτικών ταινιών και ταινιών τεκμηρίωσης, συζήτηση, καταϊγισμός ιδεών, παρουσίαση από φοιτητές/τριες
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση Τ.Π.Ε. Αξιοποίηση ηλεκτρονικής πλατφόρμας

<p>Χρήση Τ.Π.Ε. στη Διδασκαλία, στην Εργαστηριακή Εκπαίδευση, στην Επικοινωνία με τους φοιτητές</p>																						
<p>ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ Περιγράφονται αναλυτικά ο τρόπος και μέθοδοι διδασκαλίας. Διαλέξεις, Σεμινάρια, Εργαστηριακή Άσκηση, Άσκηση Πεδίου, Μελέτη & ανάλυση βιβλιογραφίας, Φροντιστήριο, Πρακτική (Τοποθέτηση), Κλινική Άσκηση, Καλλιτεχνικό Εργαστήριο, Διαδραστική διδασκαλία, Εκπαιδευτικές επισκέψεις, Εκπόνηση μελέτης (project), Συγγραφή εργασίας / εργασιών, Καλλιτεχνική δημιουργία, κ.λπ.</p> <p>Αναγράφονται οι ώρες μελέτης του φοιτητή για κάθε μαθησιακή δραστηριότητα καθώς και οι ώρες μη καθοδηγούμενης μελέτης σύμφωνα με τις αρχές του ECTS</p>	<table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="628 300 959 367">Δραστηριότητα</th> <th data-bbox="963 300 1292 367">Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="628 374 959 448">Διαλέξεις, διαδραστική διδασκαλία</td> <td data-bbox="963 374 1292 448">39 ώρες</td> </tr> <tr> <td data-bbox="628 454 959 528">Μελέτη και ανάλυση βιβλιογραφίας</td> <td data-bbox="963 454 1292 528">51 ώρες</td> </tr> <tr> <td data-bbox="628 535 959 566">Εκπόνηση εργασίας</td> <td data-bbox="963 535 1292 566">70 ώρες</td> </tr> <tr> <td data-bbox="628 573 959 604"></td> <td data-bbox="963 573 1292 604"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="628 611 959 642"></td> <td data-bbox="963 611 1292 642"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="628 649 959 680"></td> <td data-bbox="963 649 1292 680"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="628 687 959 719"></td> <td data-bbox="963 687 1292 719"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="628 725 959 757"></td> <td data-bbox="963 725 1292 757"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="628 763 959 795">Σύνολο Μαθήματος</td> <td data-bbox="963 763 1292 795">160 ώρες</td> </tr> </tbody> </table>	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	Διαλέξεις, διαδραστική διδασκαλία	39 ώρες	Μελέτη και ανάλυση βιβλιογραφίας	51 ώρες	Εκπόνηση εργασίας	70 ώρες											Σύνολο Μαθήματος	160 ώρες	
Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου																					
Διαλέξεις, διαδραστική διδασκαλία	39 ώρες																					
Μελέτη και ανάλυση βιβλιογραφίας	51 ώρες																					
Εκπόνηση εργασίας	70 ώρες																					
Σύνολο Μαθήματος	160 ώρες																					
<p>ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ Περιγραφή της διαδικασίας αξιολόγησης</p> <p>Γλώσσα Αξιολόγησης, Μέθοδοι αξιολόγησης, Διαμορφωτική ή Συμπερασματική, Δοκιμασία Πολλαπλής Επιλογής, Ερωτήσεις Σύντομης Απάντησης, Ερωτήσεις Ανάπτυξης Δοκιμίων, Επίλυση Προβλημάτων, Γραπτή Εργασία, Έκθεση / Αναφορά, Προφορική Εξέταση, Δημόσια Παρουσίαση, Εργαστηριακή Εργασία, Κλινική Εξέταση Ασθενούς, Καλλιτεχνική Ερμηνεία, Άλλη / Άλλες</p> <p>Αναφέρονται ρητά προσδιορισμένα κριτήρια αξιολόγησης και εάν και που είναι προσβάσιμα από τους φοιτητές.</p>	<p>Ελληνικά, Αγγλικά</p> <p>Διαμορφωτική αξιολόγηση Παρουσίαση εργασιών Γραπτή τελική εργασία (προαιρετική) Γραπτές απαντήσεις σε ερωτήσεις μαθήματος Προφορική εξέταση (στις περιπτώσεις που προβλέπεται)</p> <p>Συγκεκριμένα, η αξιολόγηση και ο τελικός βαθμός προκύπτει από τη συστηματική και ενεργητική συμμετοχή στα μαθήματα, από τη μελέτη της σχετικής βιβλιογραφίας και του συνολικότερου υλικού του μαθήματος, από τις γραπτές (ή και προφορικές εξετάσεις στις περιπτώσεις που προβλέπεται) και από τη γραπτή εργασία που παρουσιάζεται και παραδίδεται στο τέλος του εξαμήνου.</p> <p>Η διαδικασία αξιολόγησης καταγράφεται στην ηλ. πλατφόρμα moodle (https://aegeanmoodle.aegean.gr/)</p>																					

(5) ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Προτεινόμενη βιβλιογραφία

- Αντωνοπούλου Μ., Χιωτάκης Σ. (επιμ.) Η Επικαιρότητα του έργου του Max Weber, Νήσος, Αθήνα.
- Graib I: Σύγχρονη κοινωνιολογική θεωρία, Ελληνικά γράμματα, Αθήνα, 2000.
- Morel, Bauer, Meleghy, Niedenzu, Preglau, Staubmann: Κοινωνιολογική θεωρία Μια σύνοψη των θεωριών των βασικών εκπροσώπων της (ελλ. μφρ Ν. Ναγόπουλος, Προπομπός 2014).
- Ναγόπουλος Ν. Τα θεμέλια της κοινωνιολογικής γνώσης και οι κοινωνίες της νεωτερικότητας. Η συμβολή του Max Weber στη σύγχρονη κοινωνιολογία της γνώσης, Κριτική, Αθήνα, 2003.
- Ναγόπουλος Ν. Γνώση, μέθοδος και κοινωνική πράξη. Από τη Γνωσιοθεωρία στη Νέα Κοινωνιολογία της γνώσης, Kalliros, Αθήνα, 2015.
- Πετμεζίδου Μ.(επιμ.): Σύγχρονη κοινωνιολογική θεωρία, Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης, Αθήνα, 1999.
- Ritsert G,: Σύγχρονη κοινωνιολογική θεωρία, Κριτική, 2012.
- Βιβλία και κείμενα για συμπληρωματική μελέτη
- Abel K.: The foundation of sociological theory, New York, 1970.
- Αντωνοπούλου Μ.: Κοινωνική πράξη και υλισμός. Σπουδή στην κοινωνιολογία της γνώσης, Αλεξάνδρεια, Αθήνα, 2000.
- Alexander J.: Neofunctionalism and after, Blackwell, London, 1998.
- Arato A. - Coen J.: “Κοινωνία των πολιτών και κοινωνική θεωρία” Λεβιάθαν, 10, 1991.
- Bell D.: The Coming of Post-Industrial Society, Collier Books, York, 1961.
- Dahrendorf R.: “Sozialwissenschaft und Werturteil. Nachwort zum.
- Dahrendorf R.: Class and Class conflict in industrial Society, Stanford, 1958.
- Garfinkel H.: Studies in Ethnomethodology, Englewood Cliffs, 1997.
- Giddens A.: «Λογική χωρίς επανάσταση. Η θεωρία της επικοινωνιακής δράσης του Habermas”, Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης: Σύγχρονη κοινωνιολογική θεωρία II, Ηράκλειο, 1996, σελ. 315-344.
- Giddens A.: Πολιτική και Κοινωνιολογία στη σκέψη του Max Weber, Οδυσσέας, Αθήνα, 1993.
- Goffman E.: Stigma: Notes on the Management of Spoiled Identity, Englewood Clifs, 1963.
- Καβουλάκος Κ.: Γιούργκεν Χάμπερμας. Τα θεμέλια του Λόγου και της κριτικής κοινωνικής θεωρίας, Αθήνα, 1996.
- Καστοριάδης Κ.: Η φαντασιακή θέσμιση της κοινωνίας, Ράππας, Αθήνα, 1985.
- Καστοριάδης Κ.: Η “ορθολογικότητα” του καπιταλισμού, ύψιλον, Αθήνα, 1998.
- Κατσούλης Η.: Επιστημολογικά: “Το προβλήματα της σύγχρονης πολιτικής επιστήμης, Αθήνα, 1984.
- Κονιαβίτης Θ.: Πλουραλισμός στην κοινωνιολογία, Οδυσσέας, Αθήνα, 1994, τόμ. Α. (2).
- Kuhn T.: The Structure of Scientific Revolutions, Chicago Press, 1970.
- Κυπραίος Μ.: (Εισαγωγή) Max Weber: Η Μεθοδολογία των κοινωνικών επιστημών, Παπαζήση, Αθήνα, χ.χ .
- Κυπραίος Μ.: Max Weber. Βασικές έννοιες Κοινωνιολογίας (εισαγωγικό δοκίμιο), Κένταυρος, Αθήνα, 1983.
- Λαμπίρη-Δημάκη Ι.: Κοινωνιολογία και Ιστορία, Παπαζήση, Αθήνα, 1989.
- Μουζέλης Ν.: Επιστροφή στην κοινωνιολογική θεωρία. Η έννοια της ιεραρχίας και το πέρασμα από τη μικρο-στη μακρο-κοινωνιολογία, θεμέλιο, Αθήνα, 1997.
- Μουζέλης Ν.: Η κρίση της κοινωνιολογικής θεωρίας, θεμέλιο, Αθήνα, 2000.
- Μουζέλης Ν.: Μεταμαρξιστικές προοπτικές, Θεμέλιο, Αθήνα, 1992.
- Μουζέλης Ν.: Νεοελληνική κοινωνία. Όψεις υπανάπτυξης, Εξάντας, Αθήνα, 1978 (2).

Ναγόπουλος Ν.: «Η επικοινωνιακή θεωρία και τα όρια του εργαλειακού λόγου», Διαβάζω, τεύχ. 405.

Ναγόπουλος Ν. Τα θεμέλια της κοινωνιολογικής γνώσης, Κριτική 2003.

Ναγόπουλος Ν.: «Από τη θεωρία της συμπεριφοράς στη γενική θεωρία του κοινωνικού πράττειν», Δωδώνη, 2005.

Parsons T. - Shils A. (επιμ.): Toward a general theory of action, Mass. - Harvard University Press, Cambridge, 1951.

Parsons T.: The Structur of Social Action, The free Press, Glencoe- Illinois, 1949.

Parsons T.: The System of Modern Societies, Englewood Cliffs, N. Jersey, 1971.

Schuetz A.: Der sinnhafte Aufbau der sozialen Welt, Suhrkamp, Frankfurt a.M, 1981.

Schuetz A.: Talcott Parsons. Zur Theorie sozialen Handelns, Suhrkamp, Frankfurt a.M, 1977.

Τερλεξής Π.: Max Weber και το φάντασμα του Marx, Παπαζήση, Αθήνα, 1988.

Τερλεξής Π.: Max Weber, Παπαζήση, Αθήνα, 1999.

Timasheff N.S - Theodorson G. A: Ιστορία κοινωνιολογικών θεωριών (μτφ. Δ.Γ. Τσαούση), Gutenberg, Αθήνα, 1983.

Werturteilsstreit” του ιδίου: Pfade aus Utopia. Zur Theorie und Methode der Soziologie, Muenchen, 1974.

Φίλιας Β.: Μαξ Βέμπερ: Συστηματική Κοινωνιολογία και Μεθοδολογία, Gutenberg, Αθήνα, 1976.

Ψυχοπαίδης Κ.: “Προς μια θεωρία της Νεωτερικότητας”, στο Μοντερνισμός: Η ώρα της αποτίμησης; Έκδοση της Εταιρείας Σπουδών νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας, Αθήνα, 1996.

Ψυχοπαίδης Κ.: Ο Max Weber και η κατασκευή εννοιών στις κοινωνικές επιστήμες, Κένταυρος, Αθήνα, 1993.

Ψυχοπαίδης Κ.: Κανόνες και αντινομίες στην πολιτική, Πόλις, 1999.